

Любовта е свързана съ живота. Безъ любовь животътъ не може да се прояви. Любовь и животъ сж неразривно свързани. Животътъ е проява на любовта. Значи, първо се проявява любовта, а после — животътъ. Следъ всичко това, ще се намърятъ хора да казватъ, че любовта е празна работа, че човѣкъ не трѣбва да люби и т. н. Това, което хората наричатъ любовь, е чувствувания, подобни на тия, които пияницата изпитва. Любовта подразбира жертва, даване. Може да се жертвува и да дава само богатиятъ човѣкъ.

И тъй, когато изучавате природата и живота, преди всичко трѣбва да познавате проявитѣ на любовта. Който има любовь, той може да бжде истински ученъ и разуменъ човѣкъ. Любовта увеличава разумността, дарбитѣ и способноститѣ на човѣка. Ако нѣкой казва, че люби, а сжщевременно оглупява, той живѣе съ любовта и желанията на свѣта. Тѣ сж отъ другъ характеръ, не приличатъ на желанията, които великата любовь внася въ човѣка. Има желания, които причиняватъ вреда на човѣка; има желания, които му причиняватъ полза. Обаче, когато се каже нѣщо за любовта, ние разбираме онази любовь, която носи животъ. Ще кажете, че животътъ е борба, страдание и др. Това сж криви разбирания. Животътъ е най-великото и красиво нѣщо, което е дадено на човѣка. Има страдания въ живота, но тѣ идатъ като резултатъ на намаляване, на спиране или на отнемане на си-